

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/187/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810214727
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3810214727.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci žalobcov: v rade 1/ M. S., nar. XX.XX.XXXX, v rade 2/ I. H., nar. X.X.XXXX, obaja bytom K., S. XXX/XX-X, obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom so sídlom Prievidza, Bojnická cesta 7, proti žalovanému: Z. I., nar. XX.X.XXXX, bytom K., J.. A. XXX/X-X, právne zastúpený JUDr. Jaroslavom Štrbikom, advokátom so sídlom Prievidza, Nám. Slobody 22, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalovanému spoločne a nerozdielne 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 8.10.2010 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 840,-EUR. Žalobu odôvodnili tým, že sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v katastrálnom území Prievidza, garáže súp. č. XXXX-X, stojacej na pozemku parc. č. XXX o výmere 20m², zapísanej na LV č. XXXX. Uvedenú nehnuteľnosť kúpili ešte ako manželia v roku 1973. Po rozvode manželstva zostala garáž v ich podielovom spoluvlastníctve, každému v 1-ici. Ako vlastníci predmetnej nehnuteľnosti každoročne, riadne a včas platia daň z nehnuteľnosti. Žalobcovia po istú dobu nežili v Prievidzi a garáž nevyužívali. Po návrate do Prievidze v priebehu roku 2003 zistili, že ich garáž užíva iná osoba, konkrétne žalovaný. Nepodarilo sa im vypátrať, na základe akého právneho dôvodu žalovaný garáž užíva, pretože iba oni figurovali ako vlastníci nehnuteľnosti. Ani jeden zo žalobcov nedal žalovanému súhlas k užívaniu garáže, garáž mu nepredali a ani s ním neuzavreli nájomnú zmluvu. Napriek tomu žalovaný v čase podania žaloby garáž užíval. V čase podania žaloby sa na tunajšom súde viedlo aj konanie sp.zn. 5C/94/2008, v ktorom sa žalovaný spolu s manželkou domáhali proti žalobcom určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi garáže, a v čase podania žaloby toto konanie ešte nebolo právoplatne skončené. Podľa názoru žalobcov sa žalovaný užívaním garáže bez právneho dôvodu bezdôvodne obohatil. Preto je povinný uhradiť žalobcom náhradu, ktorá by zodpovedala nájomnému za užívanie garáže. Primeraná výška bezdôvodného obohatenia s prihliadnutím na bežné nájomné z predmetnej nehnuteľnosti, by predstavovala cca 35,-EUR mesačne. Z uvedeného dôvodu požadovali žalobcovia vydanie bezdôvodného obohatenia za dvadsať štyri mesiacov späť, t.j. ku dňu podania žaloby, spolu v sume 840,-EUR. Žalobcovia zároveň navrhli konanie o ich žalobe prerušiť až do právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom pod sp.zn. 5C/94/2008 a uviedli, že žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia podávajú z dôvodu možného premlčania nárokov.

2. Súd vo veci vydal dňa 20.10.2010 platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil, aby žalobcom zaplatil žalovanú sumu a nahradil trovy konania. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v prospech žalobcov v rade 1/ a 2/ boli pôvodne vykúpené a stavba garáže bola asanovaná z dôvodov výstavby ČOV vodárňami (STVAK). Od výkupu garáží sa

žalobcovia o garáže nezaujímali a boli presvedčení, že garáž predali vodárňam a kanalizáciám spolu s pozemkom. Až keď sa žalovaný začal zaujímať o kúpu pozemku, nakoľko novopostavenú garáž kúpil od staviteľa garáže, žalobcovia zistili, že STVAK si kúpnu zmluvu nedali zapísať do katastra nehnuteľností. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ si usporiadali vlastníctvo ku garáži v roku 2005 a doplatili Mestu Prievidza dane z garáže. Kúpna zmluva zo strany STVAK platí a je zapísateľná aj v súčasnosti, nakoľko nepodlieha schváleniu na zápis inému orgánu. Žalovaný v odpore zároveň poukázal na vtedy vedené konanie na tunajšom súde pod sp.zn. 5C/94/2008.

3. Uznesením č.k. 10C/187/2010-25 zo dňa 15.12.2010 súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania, vedeného pod sp.zn. 5C/94/2008.

4. Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.10.2012 rozšírili žalobcovia pôvodný žalobný návrh tak, že požadovali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie ďalšieho bezdôvodného obohatenia od 8.10.2010 do 8.9.2012 (23 mesiacov) vo výške 805,-EUR a ďalej až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, vždy po 35,-EUR mesačne.

5. Vo veci vedenej pod sp.zn. 5C/94/2008 súd rozhodol rozsudkom č.k. 5C/94/2008-246 zo dňa 6.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/460/2013-271 tak, že žalobu zamietol. Po právoplatnom skončení konania sp.zn. 5C/94/2008 súd pokračoval v konaní a nariadil vo veci pojednávania.

6. Žalobcovia podaním doručeným súdu dňa 21.4.2016 upravili žalobný návrh. Uviedli, že po skončení konania sp.zn. 5C/94/2008 im žalovaný odovzdal kľúče od garáže. Žalobcovia vyčíslili svoj nárok ako bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovanému vzniklo za obdobie 24 mesiacov pred podaním žaloby do fyzického odovzdania garáže (81 mesiacov, od 8.10.2008 do 7.7.2015) v sume 2.835,-EUR. Zároveň požadovali aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 5,05% ročne od 17.10.2015 do zaplatenia. Súd uznesením zo dňa 11.5.2016 pripustil zmenu žaloby.

7. Žalovaný v stanovisku k úprave žalobného návrhu uviedol, že žaloba je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobcovia nie sú reálnymi vlastníkami ani pozemku, ani stavby garáže. Pozemok spolu s garážou odpredali STVAK Banská Bystrica. Kupujúca organizácia si kúpnu zmluvu nezapísala na list vlastníctva. Garáž bola asanovaná za účelom výstavby čističky odpadových vôd. Následne si so súhlasom vtedajšieho MsNV Prievidza postavil na pozemku garáž Ing. K.. Vzhľadom k tomu, vlastníkom pozemku zostali Stredoslovenské vodárne a kanalizácie a vlastníkom garáže Ing. K., z ktorého vlastníctvo neprešlo na žalovaného vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Trenčíne. Žalovaný zároveň namietol, že uplatnená suma nezodpovedá obvyklej cene a úrok z omeškania nezodpovedá úroku priznávanému v čase podania žaloby. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, ktorú bližšie nešpecifikoval. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedkov, prečítaním výpovede svedka z iného konania, výsluchom žalobkyne v rade 1/ a listinnými dôkazmi.

9. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pán, ktorému patrí druhá garáž mu povedal, že predmetná garáž bola zbúraná a znova postavená. Sokel vnútri garáže je namaľovaný až po bránu, pokiaľ by bol sokel pôvodný, nesiahal by až po novú bránu. Je tam iba jeden náter. To znamená, že sokel musel byť namaľovaný až po tom, čo bola namontovaná nová brána. Pán K. namontoval v garáži elektroskriňu. Pod skriňou však nebol žiadny náter, ani len základná farba. Skriňa teda nebola montovaná na natretú stenu. Žalovaný v garáži nijaké zmeny nerobil. Nevie čo robil v garáži pán K.. Žalovaný keď garáž kúpil, nemal od nej doklady. Išiel to vybavovať, obrátil sa na žalobcov, ktorí boli zapísanými vlastníkami pozemku. Oni mu to však nepodpísali, potom si všetko dodatočne vybavili, aj súpisné číslo, aj dane. Potom ho dali na políciu, boli aj na priestupkovom. Žalovaný v čase kúpy garáže pracoval v zahraničí, na Slovensko chodil len na jeden alebo dva dni, mal málo času. Pána K. mu odporučili. On povedal žalovanému, že keď dá garáž do poriadku, tak že mu ju predá, vybavovala to vtedy manželka žalovaného.

10. Svedok Ing. V. K. na pojednávaní uviedol, že vodárne a kanalizácie asanovali garáže od potrubia k čistiarni odpadových vôd. Svedok dostal od Mestského národného výboru (MsNV) možnosť postaviť si na zbúranisku garáž. Pomáhal mu jeho syn, stavali z pórobetónových tvárnic. A pomáhal mu aj murár

pán Budaj, svedkov syn bol vtedy ešte chlapec. Na mieste bola len suť a burina. Svedok to postavil nanovo. Bol tam problém, lebo vodárenská spoločnosť nedala pozemky po tom, čo garáže vykúpila zapísať do Katastra. Boli na to odvtedy rôzne komisie. Okoliti garážníci mali vedomosť o tom, že to staval svedok. Potom sa stalo, že žalovaný robil v Nemecku, potreboval odložiť auto, svedok mu garáž predal a odovzdal mu doklady. Povedal mu, že to treba ešte dotiahnuť. Keď sa žalovaný vrátil z Nemecka, išiel za žalobkyňou v rade 1/, avšak tá keď zistila, že je zapísaná v Katastri ako vlastníčka, začala mu tvrdiť niečo iné. I. S. bol kamarát svedkovho otca. Z. S. je jeho brat. Mal garáž postavenú chrbtom k svedkovej. Jeho garáž ostala stáť, nebola asanovaná resp. svedok, si nie je celkom istý, či jeho garáž bola alebo nebola asanovaná. V čase, keď sa realizovala stavba garáže, svedok pracoval na Agrostave ako stavbyvedúci. O asanácii však nevedel. Podobne dostal asanovanú garáž aj Ing. P.. Do roku 1982 svedok pracoval na Agrostave, potom na Štátnom majetku Zemianske Kostolany. Pre štátny majetok robil sociálny program. Mal na starosti výstavbu budov jednotlivých hospodárstiev. V Meste Prievidza bol poslancom a predsedom stavebnej komisie. So stavebnými povoleniami však neprichádzal do styku. Medzi garážami sa viedlo potrubie, robili to asi vodárne. Musela byť asanovaná pracovná šírka okolo potrubia, aby sa tam dostali ťažké mechanizmy. Svedok si dal žiadosť, poradovník na to nebol. Bolo chybou nejakého pracovníka vo vodárňach, že pozemky, ktoré boli vykúpené, nedal zapísať do katastra. Vodárenská spoločnosť rozhodla, že prideliť nezastavané pozemky. Svedok bol vtedy žiadateľ o pozemok. Celé to konanie bolo s vedomosťou, že to patrí vodárňam. Svedkovi stačilo rozhodnutie mesta. K tomuto rozhodnutiu bola priložená snímka z pozemkovej mapy, kde bolo farebne vyznačené, ktoré pozemky boli asanované a ktoré budú znovu pridelené. Bolo tam zbúranisko a burina. Svedok postavil pri čelnom pohľade na garáž ľavý a zadný múr, vzadu dal aj sklobetón. Na pravej strane už bola existujúca garáž. Strechu oplechoval. Garáž postavil z pórobetónu. Nevie však, aké veľké tvárnice to boli. Na streche boli drevené hrady a na tom plech. Vráta si dal vyrobiť v Zemianskych Kostolanoch. Boli z vinklov a plechu a boli na nich vetračky. Počas jeho užívania garáže tam vráta neboli menené. Vodu si vozil v bandaskách. Bola tam aj jama, ale zasypaná. To, že tam je, svedok zistil až keď začal odvážať odpad. Špecifické na garáži boli tie vetráky na bráne. Bol tam aj vývod na petrík, ktorým si svedok kúril. Elektrina v tom rade bola, on si ju však neaktivoval. Prvú sezónu nemal vyliate podlahy a preto mu na aute zhrdzaveli disky. S garážou svedkovi pomáhali I. G. a svedkov syn S. K.. Zlegalizovanie garáže svedkovi sľúbila panF. z Mestského úradu, narazila však na problém, že to vodári nezapísali do katastra. Potom odišla do dôchodku. Kolaudačné rozhodnutie teda nedotiahol. Potom na to už nemal čas, podnikal a pracoval v Bratislave. Zlegalizovaný nebol len pozemok, garáž bola svedkova. Potom ju predal, lebo ju nepotreboval. Garáž staval svedok dva roky. Pamätá si, že jednu jar bola komisia, stretli sa na mieste, dohodli sa aj s pánom P., kto si ktorý pozemok vezme a čakalo sa na rozhodnutie Mestského zastupiteľstva, lebo to bol majetok vodární. Svedok na tom robil dve letá. Stavebné povolenie nemal, stačilo mu rozhodnutie mesta. Sklobetón bol na zadnej stene v strede hore podlhovastý pás. Na zadnej stene bol urobený prierez na dymovod. Aký presne sklobetón to bol, to si už nepamätá. Odvtedy postavil aj dom aj firmu, podrobnosti stavby garáže si presne nepamätá. Či mal na garáži aj nejaké mreže sa nepamätá. Čo sa mu vtedy podarilo zohnať, to na garáž dal.

11. Svedok M. Q. uviedol, že v minulosti mal garáž. Keď sa robila mestská kanalizácia, tak aby sa tam mohli dostať ťažké stroje, garáž žalobcov a aj tá, čo bola k ich garáži zrkadlovo, boli zbúrané. Majiteľom tej zrkadlovej garáže bol Z. S.. Keď sa zbúrali garáže, chvíľu sa nedialo nič, potom si Z. S. postavil garáž opäť. Potom si postavil garáž pán K.. Na tom mieste si chcel postaviť garáž najprv svedok, keďže mal prívies, ale jeho manželka s tým nesúhlasila. Garáž od K. si kúpil žalovaný. Elektrina v tej garáži nebola. K. si doviezol materiál, elektrinu nepotreboval. Zamiešali si to, bolo tam pár kociek. Z akého materiálu to staval, už svedok nevie. Vrchné pokrytie garáží sa robilo spoločne. K. to robil normálne, svedok nevie ako to pokrýval. To že boli vlastníkom vyplatené peniaze za garáž, svedkovi hovoril Z. S., je to jeho sused. Hovoril mu, že od tej firmy dostal okolo 11.000,- v starej mene. Tu zostali základy dlho voľné. Potom si to tam postavil pán K.. Ako dlho to bolo voľné, kým si to pán K. postavil si svedok nepamätá. Zbúrané boli asi tri garáže, v prvom rade od cesty. Svedok mal záujem o tú, čo bola prvá. Svedok bol piaty alebo šiesty v druhej desiatke. Za prvou bol priechod pre jedno auto. Svedok nevie, kto robil práce na garáži Ing. K., ani ho to nezaujímalo. Vie, že to začal stavať on, videl to. A videl ho aj keď ju mal postavenú. Svedka to nezaujímalo z čoho to robí. Vie, že to staval, a že to postavil. Videl, že tam určitú fázu postavenú má. Videl postavené múry do 2,40. Garáž bola zbúraná, z pravej strany zostala celá stena. Ing. K. dorobil len zadnú časť a bočnú časť, svedok si myslí, že kockami.

12. Svedok Z. S. uviedol, že on a žalovaný mali garáže chrbtom k sebe. V súvislosti s výstavbou kanalizačného zberača im oznámili, že sa to bude stavať a vyzvali ich na dohodu. Dohodu s nimi uzavreli

a vyplatili im peniaze. Peniaze dostal každý, bola to zmluva o výkupe. Vodári im povedali, že sa to zlikviduje a zaslali im výzvu. Sumu im vyplatili, svedok myslí, že šekom. Bolo to okolo 11.800 korún. Potom boli garáže zbúrané. Zbúraná bola garáž svedka, garáž žalobcov a svedok si myslí, že aj ďalšie. Pri garážach, ktoré neboli postavené na novom zberači, im povedali, že sa môžu znova postaviť. Svedok si dal žiadosť, povolili mu to, tak si garáž znova postavil. Tam, kde bola garáž žalobcov si rok alebo dva roky po svedkovi postavil garáž pán K.. Potom garáž užíval pán I.. Svedok podpisoval listiny asi na mestskom úrade. Nevie, či sa tam stretol so žalobcom v rade 2/ ale ten je tam podpísaný. Nepamätá sa, či tam žalobca v rade 2/ bol. Svedkovu garáž zbúrali asi vodári, svedok tam nebol. Po búraní žiaden materiál nedostali, nevie kam ho odviezli. Svedok nevie či žalobca v rade 2/ dostal zaplatené, ale všetci čo sú tam napísaní peniaze dostali. K opätovnej výstave garáže došlo tak, že svedok požiadal okresný výbor a dostal povolenie na výstavbu. Svedok si nepamätá, kedy garáž znova postavil. V rade, kde mal garáž svedok, boli zbúrané najmenej 4 garáže, mali ich zbúrané napr. pán X. a pán Bezák, tí boli veľa svedka. Svedok nevie, koľko garáží bolo zbúraných v rade žalobcu 2/, nevie, či bola zbúraná iba jedna garáž a to jeho alebo možno dve. Pozemky riešili vodári, sľúbili, že sa niektoré garáže budú dať postaviť. Svedok si dal žiadosť na Okresný úrad a zapísali mu to. Keď svedok začal garáž stavať, nebolo to ešte vysporiadané, ale myslel si, že je to poriadku, keď mu povolili stavať. Povolili mu to preto, lebo to nebolo na kanáli a sľúbili im to už predtým. Či to povolili aj žalobcovi v rade 2/ svedok nevie. Nepamätá si, či sa pri vybavovaní stretol so žalobkyňou v rade 1/. Svedok nevie, koľko múrov si postavil pán K., možno tri alebo štyri, prilepil sa na vedľajšiu garáž. Svedok nevie, kto bol vlastníkom tej vedľajšej garáže. Svedok si nepamätá, či mal K. pri stavbe aj murárov. Svedok vie, že garáž postavil K., keď to potom používal ako majiteľ, garážoval tam svoje auto. Nevie, z akého materiálu to K. staval. Svedok kolaudáciu nerobil, lebo to bolo rovnaké ako pôvodná stavba. Svedok nevie, ako sa pán K. dostal k pozemku. Nevie, či tam bol elektrický prúd. Strecha u K. bola na 90% plechová. Pri výstavbe garáží mali plánik, potom pri obnove to bolo to isté. V roku 2012 bol robený znalecký posudok ohľadom garáží, boli tam vodári s nejakým odborníkom, merali to tam a ponúkli im okolo 8.000,- EUR. Petriska si tam osadil plechové dvere, sú tam stále. Elektrinu nemal, vzadu mal okienko, svedok nevie či tam bolo sklo alebo sklobetón. Mrežu tam nevidel, vetranie tam bolo. Vnútri garáže svedok nebol. Žalovaného v rade 2/ pozná svedok iba zo súdnych pojednávaní. Keď chodil garážovať nikdy ho tam nevidel. Nepozná ani jeho suseda, ktorý mal garáž vedľa neho.

13. Súd na návrh žalobcov prečítal výpoveď svedka F. I., ktorý vypovedal na pojednávaní v konaní vedenom pod sp.zn. 5C/94/2008 dňa 3.11.2010. Dôvodom, prečo žalobcovia navrhli tento postup bolo, že svedok sa nemohol zo zdravotných dôvodov zúčastniť pojednávaní.

14. Žalobkyňa v rade 1/ na pojednávaní uviedla, že odkedy sa vydala, všetky úradné záležitosti vybavovala iba ona, žalobca v rade 2/ žil pre šport. Ak ich aj predvolali z Mestského úradu, bola tam len ona. Kúpnu zmluvu nepodpisovali. V predchádzajúcom konaní predložili doklad, že manžel bol vtedy v Havířove. Svedkyňa podpísala iba to, že súhlasí s tým, že sa budú garáže búrať, ale nič iné nepodpisovala. Pán Q. tvrdil, že v garáži bola elektrina, ale nie je to pravda. Keď garáž kúpili bol v nej natretý sokel, ten je tam doteraz. Garáž od nich teraz odkúpili cesty. Na garáž im dali súpisné číslo, doplatili dane. Všetko vybavovali oni. Pán K. bol stavbyvedúci, poslanec, jeho dcéra pracuje na katastri, preto mal možnosť sa ku garáži dostať. Žalobkyňa v rade 1/ sa do Prievidze vrátila v roku 2003. Zisťovala čo je s garážou, nevedela to, ale platiť musela.

15. Súd ďalej vykonal dokazovanie nasledovnými listinami: priestupkový spis Obvodného úradu v Prievidzi, Odbor všeobecnej vnútornej správy číslo P-271/2006, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 8C/56/2007, spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 5C/94/2008, výpis z LV č. 1401 pre Katastrálne územie Prievidza k 18.9.2006 a k 22.6.2009, platobné výmery č. I. 7 až 13, príjmový pokladničný doklad č. I. 14, poštová poukážka č. I. 15, LV XXXX pre Katastrálne územie Prievidza k 8.3.2016, listiny predložené právnym zástupcom žalovaného č. I. 67 - 92, listiny predložené právnym zástupcom žalobcov č. I. 120 - 135, odpoveď mesta Prievidza č. I. 139, notárska zápisnica č. I. 140, znalecký posudok č. I. 142, ponuky prenájmu z internetu č. I. 147- 149, výpis zo zápisnice rady Mestského národného výboru Prievidza (prílohová obálka), odpovede realitných kancelárií č. I. 167 a 168, znalecký posudok - časť č. 105/2012, fotokópie rozhodnutí predložené právnym zástupcom žalobcov, výpis z LV pre k.ú. K. č. XXXX, informatívna kópia z mapy.

16. Žalobcovia sa žalobou domáhali vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného z dôvodu, že žalovaný užíval v dobe od 8.10.2008 do 7.7.2015 neoprávnene garáž, ktorá bola v tom čase podľa

tvrdenia žalobcov v ich podielovom spoluvlastníctve. Žalobcovia požadovali bezdôvodné obohatenie vo výške zodpovedajúcej nájomnému za užívanie obdobnej garáže na základe nájomnej zmluvy v uvedenom období. Žalovaný v konaní namietal, že žalobcovia nie sú vlastníkami predmetnej garáže. Súd si preto ako predbežnú otázku musel vyriešiť, či žalobcovia sú, resp. či boli vlastníkami garáže v čase od 8.10.2008 do 7.7.2015, keď ju užíval žalovaný. Skutočnosť, že žalovaný garáž v uvedenom období naozaj užíval nebola medzi stranami sporná.

17. Súd v prvom rade konštatuje, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcov v ich písomnom podaní zo dňa 21.4.2016, kde uviedli, že konaní sp.zn. 5C/94/2008 sa rozhodlo, že sú vlastníkami garáže. V uvedenom konaní sa síce žalovaný domáhal proti žalobcom určenia, že je vlastníkom predmetnej garáže a jeho žaloba bola zamietnutá, to však automaticky neznamená, že súd zároveň určil, že spoluvlastníkmi garáže sú žalobcovia. Je pravda, že žalobcom v tom čase svedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, no žalovaný naďalej považoval ich vlastnícke právo za sporné. Obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že pozemok spolu s garážou odpredali žalobcovia Stredoslovenským vodárňam a kanalizáciám Banská Bystrica. Kupujúca organizácia si kúpnu zmluvu nezapísala na list vlastníctva. Garáž bola následne asanovaná z dôvodu výstavby čistiarne odpadových vôd. Následne si so súhlasom vtedajšieho Mestského národného výboru Prievidza postavil na pozemku novú garáž Ing. V. K.. Vlastníkom pozemku však zostali Stredoslovenské vodárne a kanalizácie. Vlastníkom garáže bol Ing. K., ktorý chcel garáž predať žalovanému, no vlastnícke právo na žalovaného neprešlo vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Trenčíne, vyjadrený v konaní 5C/94/2008.

18. Okrem konania o žalobe žalobcov proti žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia sa na tunajšom súde predtým viedli ďalšie dve konania, v ktorých sa riešila otázka, či žalobcovia sú, resp. boli podielovými spoluvlastníkmi predmetnej garáže. V konaní vedenom pod sp.zn. 8C/56/2007 sa žalobcovia domáhali proti žalovanému vypratania garáže. Žalobu však napokon vzali späť a konanie bolo uznesením zo dňa 15.11.2007 zastavené. Ako bolo uvedené vyššie, v konaní sp.zn. 5C/94/2008 sa žalovaný domáhal proti žalobcom určenia, že je vlastníkom predmetnej garáže, jeho žaloba však bola zamietnutá. Argumentácia žalobcov a žalovaného zostala v priebehu všetkých týchto konaní rovnaká a bolo vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie. Súd spisy z uvedených konaní vykonal ako listinné dôkazy. Zároveň bol ako listinný dôkaz na návrh žalovaného pripojený aj priestupkový spis Obvodného úradu v Prievidzi (v súčasnosti Okresný úrad), Odbor všeobecnej vnútornej správy číslo P-271/2006.

19. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné, že žalobcovia ešte ako manželia nadobudli kúpnu zmluvou zo dňa 4.10.1972, spísanou formou notárskej zápisnice do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti zapísané na Listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. K. a to stavebný pozemok o výmere 20m² do osobného užívania a garáž č. ev. XX, postavenú na tomto pozemku. Predávajúcimi boli manželia Z. I. a I. I.. Kúpna cena bola dohodnutá v sume 8.098,-Kčs. Zmluva bola zároveň dňa 4.10.1972 registrovaná štátnym notárstvom v Prievidzi. Súd poznamenáva, že manželstvo žalobcov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8C/62/84-20 zo dňa 18.9.1984. Žalobcovia si bezpodielové spoluvlastníctvo manželov po jeho zániku rozvodom nevyporiadali.

20. Žalovaný tvrdí, že garáž bola vykúpená Stredoslovenskými vodárňami a kanalizáciami a následne asanovaná (zbúraná) z dôvodu výstavby čistiarne odpadových vôd, žalobcovia naopak tvrdia, že boli vlastníkami garáže nepretržite až do roku 2015, keď garáž predali Slovenskej správe ciest, ktorá je jej zapísaným vlastníkom aj v súčasnosti.

21. Súd hodnotil dokazovanie vykonané v tomto konaní aj v kontexte výsledkov dokazovania v spomínaných predchádzajúcich súdnych konaniach. Na dôkazy vykonané v predchádzajúcich konaniach napokon poukazovali aj právni zástupcovia strán sporu.

22. Skutočnosť, že žalobcovia svoju garáž predali Stredoslovenským vodárňam a kanalizáciám Banská Bystrica vyplýva podľa názoru súdu z nasledovných listín: Z oznámenia Mestského národného výboru Prievidza (MsNV) odbor finančný zo dňa 20.1.1982 (v spise sp.zn. 8C/56/2007 na č.l. 32), vyplýva, že v mesiaci január 1979 boli vykúpené a asanované podnikom STVAK garáže, medzi ktorými je pod bodom 6/ uvedená aj garáž žalobcov. Z dohody uzatvorenej medzi Stredoslovenskými stavbami n.p. Žilina ako dodávateľom stavby Prievidza - Sever, kanalizácia a majiteľmi garáží zo dňa 5.5.1979 (v spise sp.zn. 8C/56/2007 na č.l. 33) vyplýva, že sa bývalí majitelia garáží (medzi ktorými je uvedený aj žalobca v rade 2/) zavazujú uvoľniť a vyprázdniť garáže najneskoršie do 10.5.1979. Zároveň sa bývalí

majitelia zaväzujú tieto garáže zbúrať do 20.5.1979 za materiál, ktorý získajú z týchto búračiek. Ak bývalí majitelia garáže nezburajú, búracie práce začnú prevádzať Stredoslovenské stavby. Dohoda je podpísaná viacerými osobami, označenými ako „Bývalí majitelia“. Pri jednotlivých podpisoch však nie sú uvedené mená. Žalobca v rade 2/ v konaní 8C/56/2007 poprel, že by bol na dohode jeho podpis. V spise sp.zn. 8C/56/2007 sa na č.l. 52 sa nachádza kúpnopredajná zmluva, uzavretá medzi žalobcom v rade 2/ a Stredoslovenskými vodárňami a kanalizáciami, Podnikové riaditeľstvo Banská Bystrica. Zo zmluvy vyplýva, že ňou žalobca v rade 2/ predáva garáž číslo 24 nachádzajúcu sa na pozemku parc. číslo 3226/2 o celkovej ploche 20 m² za sumu 11.398,- Kčs. Kúpna cena mala byť podľa zmluvy preúčtovaná na účet predávajúceho do 15 dní od podpísania kúpnej zmluvy. Zmluva nepodliehala registrácii na štátnom notárstve. Podľa doložky otláčenej priamo na zmluve podpísal zmluvu Valent Kyjaci, Prievidza, J. Kráľa, národnému výboru osobne známy dňa 5.4.1979. V spise sp.zn. 8C/56/2007 sa na č.l. 51 nachádza Výpis z knihy osvedčení Okresného úradu v Prievidzi, Matričného úradu, XXXX. R.č.: XXX. Dátum 5.4.1979. Priezvisko a meno, dátum narodenia, bydlisko: I. H., nar. X.X., nečitateľný rok, Pa, H. X/X. Podpis bol uznaný za vlastný: podpis H. I.. Označenie listiny: kúpna zmluva. Totožnosť bola zistená overujúcim. OP: XXXXXX BL-XX. Na č.l. XX spisu 8C/56/2007 sa nachádza oznam STVAK adresovaný Okresnému národnému výboru Prievidza, zo dňa 10.4.1979, v ktorom sa uvádza, že STVAK v spolupráci s MsNV, odborom výstavby v Prievidzi dňa 5.4.1979 previedli výkup garáží, ktoré sa nachádzali na kanalizačnom zberači „C“ a tieto dňom 15.4.1979 môžu byť asanované. Na č.l. 55 spisu 8C/56/2007 sa nachádza pokyn STVAK adresovaný „StVaK - PR finančná účtáreň“ zo dňa 17.4.1979, kde podnikový riaditeľ žiada preplatiť žalobcovi v rade 2/ sumu 11.398,-Kčs na základe kúpnopredajnej zmluvy zo dňa 5.4.1979, cestou Slovenskej štátnej sporiteľne pobočka Prievidza na účet predávateľa. V spise 8C/5/2007 sa na č.l. 56 nachádza rukou písaný text: „Súhlasím s výkupom garáže a náhradou pozemku pre výstavbu garáže“. Pod textom je rukou napísané: „I. H. ul. J. H. X/X Prievidza“. Listina je opatrená doložkou notára zo dňa 19.10.2007 s textom, že listina doslovne súhlasí s originálom. Do spisu 10C/187/2010 (č.l. 73) bol doložený znalecký posudok K., datovaný na mesiac december 1978, ktorého predmetom je ohodnotenie nehnuteľností, ktorých vlastníkom je žalovaný v rade 2/. Ohodnocované boli: garáž, montážna jama, vyňatie pôdy z pôdneho fondu a pozemok. Časová hodnota bola určená na 11.398,-Kčs. Táto suma zodpovedá cene, za ktorú bola garáž s pozemkom od žalobcu v rade 2/ vykúpená.

23. Žalobcovia popierali, že kúpnu zmluvu zo dňa 5.4.1979 uzatvoril so STVAK žalobca v rade 2/. Uvedli, že o tejto kúpnej zmluve nemajú vedomosť a kúpnu cenu neprevzali. Žalobca v rade 2/ tvrdil, že sa v tom čase nachádzal v Havířove, kam odišiel v marci 1979 a kde pracoval v OKD Důl ČSM Stonava. Tvrdil, že pracovnú zmluvu podpísal dňa 5.4.1979 a predtým musel ísť ešte k závodnému lekárovi na prehliadky. Na druhý deň zase absolvoval školenie. Potom už do Prievidze ani nechodieval. Pracovnú zmluvu podpísal v Stonave. Žalobca v rade 2/ uvedenú pracovnú zmluvu predložil súdu v konaní sp.zn. 5C/94/2008. Konajúca sudkyňa poukázala na to, že na zmluve je uvedené, že bola podpísaná v Prešove. Žalobca v rade 2/ k tomu uviedol, že v tom čase bola taká prax, že každý okres musel splniť určitú kvótu pracovníkov a robilo sa to tak, že keď zmluvu podpísal, podnik už mal všetko pripravené a hotové, takže keď žalobca v rade 2/ zmluvu podpísal, na zmluve bolo uvedené, že bola uzavretá v Prešove, hoci zmluvu v skutočnosti podpísal v Stonave.

24. Súd k tomu uvádza, že popis žalobcu v rade 2/ ako predávajúceho na Kúpnej zmluve zo dňa 5.4.1979, uzatvorenej so STVAK je úradne uverený. Na druhej strane pracovná zmluva, ktorú mal žalobca v rade 2/ uzatvoriť v ten istý deň v Stonave mala byť už vopred pripravená na podpis so všetkými údajmi, pričom ako miesto podpisu zmluvy bolo uvedené Mesto Prešov. Podľa názoru súdu je pravdepodobné, že rovnako ako miesto uzavretia zmluvy bol v tejto pracovnej zmluve vopred vyplnený aj dátum jej podpisu a žalobca v rade 2/ podpísal už vyplnenú zmluvu avšak v iný deň. Súd konštatuje, že najmä vzhľadom na úradné overenie nemal pochybnosti o pravosti podpisu žalobcu v rade 2/ na kúpnej zmluve zo dňa 5.4.1979.

25. Skutočnosť, že na mieste, kde pôvodne stála garáž žalobcov, ktorá bola asanovaná si novú garáž postavil Ing. V. K. vyplýva aj z Uznesenia Rady MsNV v Prievidzi zo dňa 15.1.1985 číslo 7-IV, ktorým bola udelená výnimka z uznesenia R-MSNV č. 49 z 28.6.1977 (toto uznesenie už novú výstavbu garáží nepovoľovalo) na postavenie garáží v lokalite Čistiaca stanica pre Ing. S. P. Csc. a pre Ing. V. K., bytom K., bytom O. XX/XX.

26. Súd sa ďalej zaoberal výpoveďami svedkov, ktorých navrhol vypočuť žalovaný ku skutočnosti, že Ing. K. mal postaviť novú garáž na mieste asanovanej garáže žalobcov. Išlo o svedkov, ktorí boli vypočutí v tomto konaní ako aj v predchádzajúcich konaniach.

27. Svedok Ing. V. K. vo svojich výpovediach uviedol, že garáž postavil na mieste, ktoré mu bolo pridelené Mestom Prievidza, kde boli predtým asanované garáže. Mohol si vybrať medzi dvomi miestami, druhé miesto bolo pridelené Ing. P.. Súd vo výpovediach svedka Ing. K. v konaní sp.zn. 5C/94/2008 a v konaní sp.zn. 10C/187/2010 nezistil podstatné rozpory. Svedok vo výpovedi v konaní sp.zn. 5C/94/2008 spomína viac presných faktografických údajov, napr. rok keď začal stavať garáž. Súd však poukazuje na to, že medzi oboma výpoveďami uplynulo takmer osem rokov. Je tiež pravdou, že svedok vo výpovedi v konaní sp.zn. 10C/187/2010 neuviedol, že mu pri stavbe pomáhal aj P. K., v oboch výpovediach uviedol, že mu pomáhal jeho syn a pán G..

28. K výpovedi svedka Ing. K. a námietkam žalobcov k tejto výpovedi súd uvádza, že sa nezaoberal otázkou, či bola stavba garáže realizovaná Ing. K. riadne povolená, t.j. či všetky povoloňovacie procesy prebehli v súlade s vtedajšími právnymi predpismi, resp. či bola iným spôsobom jej stavba úradne odsúhlasená, resp. následne skolaudovaná. Teda, či išlo o legálnu, alebo naopak o tzv. „čiernu“ stavbu. Súd to nepovažoval za potrebné. Vzhľadom na námietky žalovaného musel súd skúmať len to, či garáž, ktorú od 8.10.2008 do 7.7.2015 žalovaný užíval bola v spoluvlastníctve žalobcov a či teda išlo o rovnakú garáž, ktorú žalobcovia kúpili v roku ešte ako manželia v roku 1972. Podstatné pre súd teda bolo, či sa preukáže tvrdenia žalovaného, že pôvodná garáž žalobcov bola zbúraná a na jej mieste bola postavená nová, ktorá však už nebol vo vlastníctve žalobcov. Predmetom dokazovania teda bol samotný fakt zbúrania pôvodnej a postavenia novej garáže inou osobou na rovnakom mieste. Rovnako nebolo pre konanie podstatné, či sa Ing. K. dostal k možnosti postaviť si novú garáž na mieste predtým asanovanej garáže žalobcov na základe nejakej výnimky, známostí, či z titulu svojej funkcie mestského poslanca, prípadne svojho zamestnania. Teda, či bol nejakým spôsobom uprednostnený, či neoprávnené zvýhodnený. Podstatné bolo, či garáž fakticky postavil. Súd ešte zdôrazňuje, že udalosti, ktoré boli predmetom dokazovania sa udiali ešte v predchádzajúcom spoločenskom zriadení a aj v tomto kontexte je potrebné celú situáciu hodnotiť.

29. Svedok Z. S. vypovedal rovnako v konaní sp.zn. 5C/94/2008 aj v konaní 10C/187/2010. Z oboch výpovedí vyplynulo, že svedkova garáž bola tiež asanovaná počas výstavby čistiarne odpadových vôd a neskôr si ju svedok znova postavil. Svedok zároveň popísal proces výkupu a asanácie garáží, ktorý zodpovedá predloženým listinným dôkazom. Svedkova garáž stála chrbtom ku garáži Ing. K., ktorý svoju garáž postavil neskôr ako svedok. Ani vo výpovediach svedka Z. S. nenašiel súd podstatné rozpory.

30. Svedok Ing. M. Q. taktiež vypovedal v konaní sp.zn. 5C/94/2008 aj v konaní 10C/187/2010. Uviedol, že garáž, ktorá stála pôvodne na mieste garáže užívanej žalovaným bola pôvodne zbúraná, pretože tadiaľ viedlo potrubie a stroje sa museli dostať k výkopu. Zostali len základy pôvodnej garáže. Neskôr si na týchto základoch postavil garáž pán K..

31. Z výpovedí ostatných svedkov navrhnutých žalovaným, ktorí vypovedali v konaní sp.zn. 5C/94/2008, a to Ing. I. S., Z. A., M. W. a F. S. vyplynulo, že pôvodná garáž, ktorá stála na mieste garáže, ktorú neskôr užíval žalovaný bola zbúraná, keď sa v tých miestach kladlo potrubie a žalovaný potom užíval už novopostavenú garáž. Ing. I. S. zároveň uviedol, že na tom mieste si predmetnú novú garáž postavil Ing. K..

32. Z výpovede svedka F. Včelku v konaní sp.zn. 5C/94/2008 vyplynulo, že svedok je zaťom žalobcov. S dcérou žalobcov sa zoznámil asi v roku 1977, chodievali na prechádzky smerom k letisku a ona mu ukázala jednu z garáží, že je to garáž žalobcov. Touto trasou chodievali na prechádzky asi do roku 2000, svedok pri prechádzkach túto garáž nevidel nikdy otvorenú, ani nebol vo vnútri garáže. Keď sa robila kanalizácia, nejaké garáže sa zbúrali, ale manželka mu ukazovala garáž, ktorá mala patriť jej rodičom, táto tam ale stála a kanalizácia išla vedľa ich garáže. Nevie, aké číslo táto garáž mala, vie, že mala plechové dvere. V rade, kde stála sa nebúralo nič, až v ďalšom cez cestu a potom aj za ňou. Vie že sa v ďalšom období nejaké garáže dostavali a to aj na tých miestach, kde boli predtým garáže zbúrané. Garáž, ktorá patrila žalobcom však vždy stála, nebola zbúraná.

33. K výpovedi svedka I. súd uvádza, že je nekonkrétna a neobsahuje žiaden presný údaj, na základe ktorého by sa dalo identifikovať, že ide skutočne o spornú garáž. Napríklad skutočnosť, že garáž mala plechové dvere nepostačuje na jej identifikáciu.

34. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádzali, že podľa nich sú vo výpovediach svedkov rozporné. Súd k tomu uvádza, že svedkovia sa počas celého obdobia, keď sa k danej veci vyjadrovali, t.j. od roku 2006 (výpovede v priestupkovom konaní) až do roku 2017 zhodovali v podstatných skutočnostiach. Súd zároveň poukazuje najmä na veľký časový odstup od udalostí, ktoré boli predmetom dokazovania, a to 32 a viac rokov a pokročilý vek väčšiny svedkov. Podľa názoru súdu si za týchto podmienok môžu svedkovia len ťažko pamätať na také podrobnosti, ako sú rozmery pórobetónových tvárnic, či mená osôb, ktorí na stavbe prípadne pomáhali.

35. Súd poukazuje napríklad aj na rozpor vo výpovediach žalobcu: v konaní sp.zn. 8C/56/2007 vo svojej výpovedi na č.l. 40 žalobca v rade 2/ tvrdí, že o vykupovaní garáží za účelom vybudovania čistiarne odpadových vôd nevedel. V konaní sp.zn. 5C/94/2008 už žalobca v rade 2/ naopak uviedol, že bol upovedomený, že na mieste ich garáže pôjde kanalizácia.

36. Žalobcovia v konaní argumentovali tiež tým, že ich vlastnícke právo potvrdzuje aj to, že za garáž platili daň z nehnuteľností. Z potvrdenia Mesta Prievidza ako správcu dane z nehnuteľností (v spise na č.l. 139) vyplýva, že daňové priznanie za predmetnú garáž bolo žalobcami prvýkrát podané dňa 23.9.2006. Správca dane vyrubil žalobcom v zmysle platnej právnej úpravy daň za päť rokov dozadu, t.j. od roku 2001. Rozhodnutie o Mesta Prievidza pridelení súpisného čísla garáží je zo dňa 17.5.2005. Žalobcovia tvrdili, že v minulosti Prievidzu opustili a naspäť sa vrátili až v roku 2003. Súd konštatuje, že zo správania žalobcov v období do roku 2005 nevyplýva, že by sa cítili byť vlastníkami garáže nepretržite od roku 1972 až do roku 2005. Súd poukazuje aj na to, že žalobcovia sa podľa svojho vyjadrenia vrátili do Prievidze v roku 2003, no záležitosť ohľadom garáže začali vybavovať až o dva roky.

37. Vzhľadom na uvedené nepovažoval súd za preukázané, že žalobcovia boli v čase 8.10.2008 do 7.7.2015 podielovými spoluvlastníkmi predmetnej garáže. Naopak, súd na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca v rade 2/ uzatvoril so STVAK dňa 5.4.1979 kúpnu zmluvu, na základe ktorej garáž predal. Garáž bola neskôr pri výstavbe čistiarne odpadových vôd asanovaná. Na pozemku, kde garáž pôvodne stála si niekedy po 15.1.1985 postavil novú garáž Ing. V. K.. Túto garáž neskôr nadobudol od Ing. K. žalovaný, na základe neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 6.8.1991. Žalovaný potom túto garáž užíval nepretržite až do 7.7.2015, kedy ju odovzdal žalobcom.

38. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

39. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

41. Výkladom citovaných zákonných ustanovení možno dospieť k záveru, že pokiaľ niekto užíva nehnuteľnosť, ktorá mu nepatrí bez súhlasu vlastníka tejto nehnuteľnosti, získa tak neoprávnený majetkový prospech, teda sa na úkor vlastníka bezdôvodne obohatí.

42. Žalobcovia sa žalobou proti žalobcovi domáhali vydania bezdôvodného obohatenia, pretože boli presvedčení, že predmetná garáž je v ich podielovom spoluvlastníctve, a že žalovaný sa jej užívaním v období od 8.10.2008 do 7.7.2015 bezdôvodne obohatil na ich úkor.

43. Na základe výsledku konania vedeného pod sp.zn. 5C/94/2008 možno konštatovať, že žalovaný nie je vlastníkom predmetnej garáže a pokiaľ garáž užíval v období od 8.10.2008 do 7.7.2015 naozaj bez súhlasu jej vlastníka, mohol sa na úkor skutočného vlastníka bezdôvodne obohatiť. Keďže súd v tomto konaní dospel k záveru, že ani žalobcovia nie sú vlastníkami garáže, nemohol sa žalovaný obohatiť na ich úkor a nie je povinný im bezdôvodné obohatenie vydať. Preto súd zamietol žalobu ako nedôvodnú.

44. Právny zástupca žalovaného v záverečnom prednese namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a to z dôvodu, že žalovaný je ženatý a že by preto mala byť popri ňom žalovaná aj jeho manželka. Súd k tomu uvádza, že manželia vystupujú voči tretím subjektom ako solidárni dlžníci a preto v tomto prípade postačovalo, aby žalobcovia žalovali len jedného z manželov. Súd ho preto považoval za pasívne vecne legitimovaného.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

48. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, možno konštatovať, že žalovaný bol v spore v plnom rozsahu úspešný. Súd mu preto priznal proti žalobcom v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v štyroch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.